म. ग्रं. सं. ठाणें ३८८

विषय
काव्य
११८४
संग्रहालय क्रमांक
३८८

लेखक

पुस्तकाचें नाव श्री बालकण्वजीवन
पान १६३.

सन
१८०६

श्री

[illegible]

नवीन.

बूक.

१

मराठी ग्रंथ

श्री

सर्वांस सूचना॥

प्रस्तावना० ॥ ॥ सांप्रत ज्या फडाच्या व बैरकीच्या लावण्या ह्मणतात, त्या अतिचकट, व बिभत्स फार असल्याने कुटुंबवत्सलांच्या घरांत, गाण्यास त्या उपयुक्त असत नाहीत, या साठी प्रथम: सगनभाऊ, व होनाजीबाळ. आणि इतर कवींच्या केलेल्या साधारण, आणि काहि नवीन त्याच पद्धतीच्या मिळवून हे पुस्तक केले आहे. या पुढें रचालीवर त्यार लावण्यासंग्रहास होतील.

वाचकांनि या पुस्तकास चांगला आश्रय दिला ह्मणजे, वेदांत ईश्वरपर; गृहसंबंधपर, नीतीपर, व इतर संबंधाच्या लावण्या हे-च्या, ह्याच चालीवरील अबिभत्स लावण्या. अकबंद व सुरस, प्रसिद्ध होतील. ता० १ जानुआरी इ० सन १८७६. पुस्तककर्ता.

मराठी ग्रंथ
१०४
ठाणे

श्री

लावणी सगनभाऊ

राग लीलांबरी

अर्जीविनंतीठेवान्मीमनोसाकूसासन्याळजात्यें
सरव्याल्हामन्लामुळ आले, नानगीएकभागआण
खीलाहन्ये. धृपद ॥ ॥मुकारंमीचीकपास्सं-
गत्यें. ऐकुनिश्यानीगुणवंता, संतनआलेंथांबेप
अर्जीनितागंडपडलीलहमीकोता ॥नयनकानि-
न्याझाकिलेंतुह्माला अनंडूलतवमुखपहतां ॥
त्यासंगेमीतरूडो असाकथींघावरीरूपंदरीना-
था ॥ नाभिकमळीपासुनिउन्छिन्नेंजेव्हांतुह्मी-
म्जकडेंपहतां, सुखिझालोंएकमेकांवरती क-
धिगांठपडलीएकांता ॥ मर्यादासोडुनविन्यापि
सेतुसन्यायाहरामधोरहात्य ॥ प्रीतिचींलक्षण

जाणतांमीतकरावीसेंवाटे.॥ ॥अर्ज॥२॥
अज्ञावंदुनीतुह्मीमियकरा आलें अनवाणीमी-
पायीं, फोड अलेलक्षपायांला परिलसुअसेंतुम
च्यापायीं॥ दिपवेळीदिपसमईशहरामधींउतर-
लेंगुणग्राही, वर्तमानलिहुनिया धाडिलेंसांगास
ख्यालालवडाहीं॥ ऐकतांचराजेंर्याउठिलें अ
नंदहृदयींनसमायीं. दृष्टिभेटह्मेतांसणि अ-
धिंचफुरफुरलीडावीबाही॥उ०॥ पहिल्येदिव
सींरात्रीसमयींयेकांतनिर्मिलेजेथें, मस्थता
भर्जीचिउमयतांड्फसागरा आले भरतें॥२॥
अर्ज॥ ॥लावणीह्मन्नजी.
तीनसाळ.॥ ॥सहजमवामर्थां अलेंमान-
र्गीकधीस्वामीएकांतघडें, तंवज्यासुदेयउनतां

गितलें मुकामगंगे अलीकडे ॥ ५० ॥ सुखीं-
सांगतां नस्येंसर्पजीझाला म- इयामनामथीं, या
मंजपभंगणांत्व मवागुडमातोरणें लारेतअर्थी
॥ दिसंदिसउल्हाससाजणीलसुलागलें स्वामि
पदीं, करावरींब्राह्मणसंतर्पण भोजनघालुनिय
थाविधी ॥ मोहार मोहोरमत्येकादक्षणा देउनि-
द्विजांच्या हतामथीं, दरकुचचालुजिथेनिलवा
हेघ्याचो अवधीयोडी ॥ ३० ॥ ॥ ठेवास-
तव अपुलें मांदिरयं भाळभिक्षांचहूं करूं ॥ ॥
तोजासुद ॥ १ ॥

होतें गंगापीर अलिकडे स्वारि गंगेच्या-
तिरीं, कमयाद्दरामथींचरिं फिरलो चित्रे रे
लुण्याचसेथरी ॥ अकोषा वितरनुज फारदिपला

वाघाहातोहारिं, छनंजेथिलतेथेंचांधुनलाव
व्यात्याभालरी॥कारंज्याचेहौदरवजीनेंधुंधु
नकरानिर्मळस्वकरीं, स्वच्छटेवावागेतिलचंग
ळें दीनेंदाणालरी ॥ ३० ॥ विलासस
वैहिसजवा अवयंन्यूनज्यांतकिंचितनपडे ॥
॥नौग्रा॥ २॥

लावणी कान्होबा.

तीव्रचाल व तोचराग.

माणसख्यांभियकरातुह्मालाथिनंतीफार
जोडुनकरित्ये, ध्यावेगांधमाझीतोध्यानींचा
सारी आयकधरित्यें॥ ४० ॥ सर्वगुणीनु-
ह्मीमंडितअमुनीचंद्रजसेलौकिकवान, याहू
पैडोलुनीएकुनिकोर्नीं लसापराक्रमतोगहून.

सरस्वतीतुजवरदी मीलीजह्मालीसर्वगुणीनि पुण, परिचंद्रासीकलंकतैंमीतुह्माजडलेंदुर्व्यसन ॥ तनमनधन अर्पणतुह्मीकेलें निपुणतुह्मी हागुणी असुन, लौकिकाविद्याकृतकर्माचेसर्व ह्मिकेलेंआचमन ॥ ३० ॥ सख्यासाडुनिद्यावी चाडहीह्मणुनिमीतुमच्यागळिलें, ध्या ॥ १ ॥

मुनिकिन्नरसुरवरकींमरव्या, याड्ड्यान्ध्याभ्रमिपडले, परिअंनींकर्मधर्मशास्त्री सर्वांनीनेअंतरले ॥ जेव्हांव्यसनासीत्यागिलें तेव्हांसख्यालेभवतरलें, असेंकर्मत्याजलें अ सु. . यातुह्मीकसेंहोमानवलें ॥ यासिह्मणउत्ता सर्वभा. . . जाणसख्यांनांव्ययस्थलें, भा व्यदेन आमसिया अतुमेमाना . . .

रवें ॥३०॥ देणेध्यावेंमजगरिबाचीरात्रंदिवसच रणींरहते,॥

रागभैरवी-लावणी

संगनमाऊ

मायबापांच्यालौकिकराहिलअसेंकाहीसा धनकरा, पुढिलधूर्ततोजराकांहिंधरा॥परना- रीशींमायणाकरितांहाविच्यारनाहिंबरा, अ धिचआहेतुम्हीठेवलीतरा॥स्वरूपतुम्हांप हूनकिंसूलायतीउस्यापरगरां, धरतीलत्यातुम च्यापदरा॥ध्रु०॥ अबरूसपडूनहोईलथट्टापडु- निऊद्यांनयसीं, सख्यारेअपुलीपतअपुल्या- री॥सख्यारेअपु०॥१॥ ॥५०॥ अशिकरमीनहांईलकांनउनांनहोइनाहसी-

सख्यारे अपुलीमीत अपुलेपसी ॥ १ ॥

आइचंद्रसायिरेगणगोआंतअसावाटसा, गगनीसूर्यउगिवलाजसा ॥ दुपारचीसाउली-माहि धनदौलतीचा भरंवसा, काळकंटावाक ठेलतसा ॥ जाळिदुनियांउफराटीफारतुह्मी-सावधगिरिने असा, चांगलेठिकाणपाहुनीब-सा ॥ ३० ॥ ह्यारांडाघरयाल्यालागुनकोण्यां च्यातूंसंगतीसी-सख्यारे अपुलीमीत अपु लेपसी ॥ २ ॥

लावणी. होनाजीची. तीनचाल
चाल राग -॥

येकेंदिनचलता अयनजरांसेइक्तव-मही. निजतत्वासुखाळअपुल्यापुढी ॥ कु-

रपुछेजोरखोतहमारीदर्दतुमेकछुनहीं, पुढि-
लभरंवसामलासर्वही ॥ तुमभ्माशदिनखुशा
लफिरतेमैंतोदिवानीभयी, तुह्मोतरलैंचदमर-
केशूहीं ॥ ३० ॥ मैंसवडीहोंअवोबमुझेनानहाकस
तानामिया, अवडलेतुह्मासख्यास्वामिया ॥ १ ॥
४० ॥ ओरनूसेतोर्णतलमाकेनहाकसनानामि-
यां, आवडलेंतुह्मासख्यास्वामियां ॥ ४० ॥

यहविकहूंगीचस्वनहमारेंसिरपरहैदोदिन
असेचमनअपुलेंसमजावीन ॥ येकछोडदोस्ते
तेपासअवक्याअदलादीन, मीचनालाधितेंअ
पुलाकूंन ॥ भल्लमेरसोकवकोमारत्योंसोजुति
यागिनमिनमरव्यामगतुह्मावादेलशिप ॥ ३०
॥ कूंपदयुनीथेंगुनीवेलागन्नुपीथेयालिया, आवड

ठेंतुम्हासख्यासाचिया ॥ २ ॥

ख्यापी कान्होबा-नीच

चारु व तीच राग.

अपणकोणम्हाविचारकरुनिवनर्वितृणि
जना-सख्यानेवरवेगुणवर्धना ॥ धृ० ॥ अपुण-
कुप्याचेवडिलकसे अपुलेगुणभूषित, भोंधावें
हें अंतर्गत ॥ ज्यापोगेसौख्यतेहोईलनसेंपाहि
तूंहित, फरिवडिलाची असेजीतिल ॥ विपर्यीगुं
तुनकोसख्यातूंनिम्रपहोविलहत, भाग्यरेस
खयानूसदोदित ॥ ३ ॥ जहरहष्टित्यासिया-
भलतिरे आणिभूर्षकोमना ॥ सख्यानेवरवेगु
णवर्धना, आपण० ॥ १ ॥ विषयभक्तिनेशक्तिभ
क्तितोउपोसदासर्वदा-हस्तजोडुनिउभीआप-

दा ॥ विषयींविर ऐशानेनदिसे सुखी असातोक
दा ॥ सख्याथेउनकोंऐशापदा ॥ ज्ञानसर्व अर्प-
पतेंकरणेंन असंख्यीन्यापदा ॥ स्मरणोईश्वरतो
तूंसदा ॥ ३० ॥ जनल्पणीचांगले अपथा असीक
रीयोजना ॥ सख्या० ॥ २ ॥

लावणी २ री.

सगन भाऊ-राग पहाडी.

अधिकरंगसांवळा करुनिपोषाखकभरजरि
चा, मुखिरसुर्याचीकळाटवटवित पुनळा मदना
चा ॥ राजपन्सिवाघासुपाकर असरूनगर्धना
हिंउपमायोमेरायसळासत्यवचनाचा ॥ छेलवदा
ऊ मोहनाराणीजोडारूपाचा ॥ भरीमीनउभ
पतांअसावीअनंदचिनाचा ॥ ३० ॥ मीच अ

श्रीदेवांनीं यरऋज माग्यालानाहीं. सिताकांत
रघुनाथधनीमिअजन्मावर देयीं ॥ १ ॥ ध्रु०
मजपापिणिचेंहृदयसख्यालाभागलुणबाई, ॥
सिताकांत रघुनाथधनीमजजन्मावरदेयी ॥ ध्रु

अहिकुळिच्यास्त्रियाजालिवंताच्यागु-
णगहिना, चित्ताजोगापतीराजवन्सीराजिवन
यना ॥ भंवतात्यापदरायचामधिमीचंचकमू-
मलयना, येतांजातांकचकुकथारिंदेमैलाणि
रिचंदना ॥ चैमहशाचेभारककलिपोशाकम
नमोहना, उभिरहुनेसन्मुखमणामधीआनंदू-
मायीना ॥ ३ ॥ मस्यामनचीअवडसख्याची
होऊकायउतराई ॥ सिताकांत० ॥ २ ॥

लावणी हुंकारी तीनचाल. दौ०द०

ससुसासऱ्याघरीमिहोत्ये अजवर अज्ञान, बाल्यदशा अगदीं नवनवे आलें मला न्हाण. ॥ अतां उमेदित आलें समजलें जो पुरतें ज्ञान ॥ पती जातीतंच निपुन मात्र त्रीमीती नेवाप ॥ हुरहुर-मटे जिवाला गलें हंसाचें ध्यान, कधीं येउन भे-टती सुखाचें मज सीं आनंदान ॥ ७० ॥ केवळ झालें वेडी सुचेनाघर धंदा कांहीं, पतिप्रवासा गेले हो समनाची पुरली नाहीं ॥ १ ॥ ८० नुतनव यदोथांचे सार स्वा जोडा गवाई, पतिप्रवासे गेले हो समनची पुरली नाही ॥ ८० ॥ ॥ कारकदि पाएकतें मुलुख गिरीउत्तर देगाची, झाडि मोठी यनदाट सांगती दहशत मिल्लांची ॥ कंटकघन तेमोठे साथजें फिरती जंगलचीं, घ्याघ्या म्हण

तांकानीं भरोंडीपडतीव्याप्राची॥ अशाअ रण्यामधें धरलीउमेद्जाण्याची, राहण्यानि- श्चयनुस्थिरवामजभिडतोत्याची॥ ३०॥ म जीचैककहि म्हणुनभजलाबोलतानयेका- हीं, पतिमयासागेल्हौसमनचीपुरलीनाही॥ ॥३१॥

वीरसेनी तीचचाल.

नोच राग - ४

समसमानवयमानउभयताजोडाभी- तीचा, जाउनकाहोपरदेसीय्यावाव्हारनव तीचा॥ ४ ॥ महेरवासीहोत्येसख्यामीअ- जवरसुखवासी, काहिंनवनेलानपाहिलें- अरचिनन्हाणासीं; ॥ मिरवतअमुत्यागरीं आणिळीमोसासुरवासी॥ ऱ्यारदिवससुख

भोगिलें त्याउनजा व्यामरवयासीं ॥ मुहूर्तपा
हूनिजाऊं शांतीगवीमहालासी, पतिजवळ
येतांच मितिने धरिलें पोटासी ॥ ऊ० ॥ पुष्पक
कीनिंदनाची फुलली ध्या अनुभवातिचा ॥ जा
ऊनकाह्मापरदेसी व्याधावाहूरनधतीचा ॥
॥१॥ अजबरनबतेबरजी म्हणुनिमार्जेसन
मीअनुसरलें ॥ पोरपणात्याननोंअंगीसा-
सुरवासीठरलें ॥ चुटपुट लागुनजीवा आ-
तांमीमर्जिस अनुसरले, ध्याचीसेवानेचा-
नुननफळहेंरसभरलें ॥ स्वादनघेह्मांकिरून
येकह्मजरियेचनसरलें, मीकनिष्ठिपातु -
सीग्रमर अजुननाहीमनतृप्तरलें ॥ ऊ० ॥ यौ-
वनसौंअजजापोंबोधह्माकारिलोंजैतीचा ॥

जाऊनकाहोपरदेशींघ्यावाबाहारनवतीचा॥
॥२॥

लावणी महिपती. तीचचाल.

तोच राग.

कायसांगुंगडे स्वरूपसरव्याचेंमनिंलागली
सुरणी. जोडामनोहरदिसतो असुचाशाचि आ-
पिडंद्राणी ॥ धृ०॥ ॥कांतिसुवर्णापरितेजस्वी
रूपतेसुकुमार गाहणेमानडोलविनीऐसीस-
र्वीहिमद्दरदूर॥मायसूतकीस्वभावनेसंभाषण
अतिमधूर भरलीजणुं असृतानें त्याचीरसना-
सुंदर॥वचनामीनढकेंकधिकाळींगुणचतुरस्र,
सदांशांतनिर्वैरदिसतोकेवळईश्वर ॥ ३० ॥
ऐसासद्गुणिधुंडुनिपहतांनादिसत्रयांभुवनीं

जोडामनोहरदिसतो अमुन्याशनि आणिइंद्रा-
णी ॥ १ ॥ एककळीहे तधियन्न जिनकीस्थिया स्व
रजनी. हाव भावयीफुसलावेछेजरिमावीजसी
॥धई रंग ... ... अपकीर्ती. डायापथ
धुळाजसे भणी असेसर्वरिती ॥ कोस्थिसोन आ-
यके अशीमनीभिनी. फमेसरहे ऊंनकरेतोये
मजआदीमी ॥ ३ ॥ जोमायेसोदोंगिपियाको आ
पडलीनमनी. ॥ जोडामनोहर दि० ॥ ४ ॥

लावणी ४ सगनभाऊराग

लळवांगाणी-

नानुकमद्ये अंगनवीनवती आलिचांगुल
पणानंळचामामधीगुणिजना ॥ धृ० ॥ गोडसा
... ...नीत अलीकिंवारसा. नुद्धि

याइकडे राजसा ॥ जसे गुलाबी फूल गुलबसी,
रंग गुलालाजसा, लाल सुरेख मुखडा तसा ॥ स-
मसमन अकुनी तुमची माझी प्राणहंसा, गोड
गोड द्राक्षांच्या घोसा ॥ ३० ॥ अम्हा बलासर्वाहि-
मी येईन परि न कोठं जाऊं तूं बना, फेडा चिंतातील क-
ल्पना ॥ १ ॥ नमुन मूर्ती येईल वेतणी तर ऐवोथ
लं सुर्ती आंत स्रोडे नानारीती ॥ मुलूख गुलूखाप
मौनिया भोगरशेवंती नारंग्या रिवरण्या सर्ती ॥
मोई जुई गंगांजन ने संबटमोगग माऊली, रुच गा-
मर्वाकेतकी ॥ ३० ॥ त्या पुष्पांचे अवघु सरव्या ला
शेज करीन सज्जना, सुखे झोपलू अपुल्या मना ॥
ना गुक माझे अंगन चीनवनी आलोचांकु लपणा-
स्वरूपा सदीगुणिजना ॥ ३ ॥

लावणी होनाजीचीच.

चा. तो. रा.

अधीं कळवेळी सुरत त्याजवर तुमचीचंच- चळली. सवनी म्या टीसलागली ॥ ५० ॥

नाजुक बांधा सडक आकृती टेंगणी गोज- री, कंगणीदार पगडी शिरी ॥ कंठीदार अंगरखा दुपेटा मरत्री भरजरी, कस्तुरी गंधकेशरी ॥ सु वर्ण लोड सुबक हीच्याच्या मुद्या कमळ कतो करी; रूप डोळा दिसे अंतरी ॥ ३० ॥ गळ्यात कंठी कानि चौकडा भिकबाळी शोभती, सवनी म्या टीसलाग ली ॥ १ ॥ वहु लचीवडे बोल गोड बाट तो मधुर भाष- णी ॥ वाटे हृदयी लागे त्याझणी ॥ गोपिचरी घरी ज- सामी हरी गोकुळ वृंदावनी ॥ वर्णतां नसे याजनी

असुरादिकांपासिवनितासुंदर अशीएकनाथ-
नी-तुल्यंजातांहोत्यावरूपीं ॥ ३० ॥ परस्परेंहेच
सेमानबहुतेकरिथासांगती ॥ सवनीत्याहृपि
लागती ॥ २ ॥

वीरसेनीनीलचाउ-

तोनराग ·

कोमलक्ष्मासेअंगनवतीचारंगनविनभरआ
ला, नक्रेमोडुनजाउमजला ॥ ४० ॥

ननुकामीवोडिकोणिनधिसोडीअनुभ
वजना, पक्षाविन्धासूनितवमना ॥ काढितनन
चाप्यानीकुलवीसुबासमनरंजना · त्याअनुभव
मदभंजना ॥ कामज्वरेंशरीरालआदळीकोरंगां
तीतीमना, करूनकांहभेदुजना ॥ ३० ॥ मोह-

सीतुह्मीहंसविधिनेजोडानोनिर्मिला, संचित योगलाभला ॥ कोमकसखे० ॥ १ ॥ अजवरस रव्यालहानहोत्येनवतेज्ञानचांगलें, गर्वाधिन मनजाहलें ॥ सासुरवासीबहुतजाचयरथंद्याम धिमागलें, अनांभजल्माकुंलागलें ॥ नाहिंक धींसेवेंनस्वामीच्यास्रणभरमीचुकलें, स्वहिता शिमीदुरावल्यें ॥ ३० ॥ मागिल्दोषरोषअसलते स्माकरादासिला, घावेहेमागणेमला ॥ कोमक सखे० ॥ २ ॥

लावणी बाबाजी. तीन

चा० तो० रा०

सीतकरूनवजर्शीनूं मरवयासमसंगीजारी करून, बोडसीसफीर्मानचिंतूंहसून ॥ धृ० ॥ र

रसर सलोभरल्यानी भाद्र्यातारुण्याचा-
भर, नेव्हांफिरा असतीभजवर ॥ भजहनिपुण-
ल्अभिरूचीसवरूपानेंसुंदर, परिदृष्टिनसेंत्यां
वर ॥ यरसंडुनराव्रीनृ, नजायीरसणयेकस-
रवयादर, अभिमंचीअसेभहरूर ॥ ३० ॥ नोभर
जाल हृदरजहन्ठोंपहभनाभधिपुसून ॥ बोल -
सीभसीनाचितूंहसून ॥ १ ॥ मिळनीदोंदिवसा-
च्यासवनीपरितूंउ़ीभीकामिनी, पहा अर्थक-
रूनितोभनी ॥ जंववरीऐसानोथरिवभाउ़ाग-
वीत्यावरणी, मगनसेकुणाचेकुणी ॥ असुंपें
माननूदिव्यतीत्या भनभहाजाचणी, थारिरा-
चिक्न्तिनहा धुनी ॥ ३० ॥ याविचाडटकुनस
रवयाहीसांगविमनापसून ॥ बोलसी भसित-

निंतूंहसून ॥ २ ॥

सगनभाऊ लावणी ५ राग -

लीलांवती

अईलाडें एन्येयेत्येमनरंजना, कांहोउ
चलुनकंडवरध्याना ॥ ध्रु० ॥ सख्यामीतुमची
दासीनिरंतर, येऊनवसलेंमांडीवर ॥ असूया-
ममता, ममताभजवर, उमीलाजुनसन्मुखपद
र ॥ नुह्मीनरमाझे, माझेंभरदार, शरिरमाझें
नाजुकफार ॥ ३० ॥ उघ्यानासाठी, जालीस्रीं
पर्येयेना ॥ काहोउन्चलुनकडेवरध्याना ॥ १ ॥
चमकतचेत्यें, येत्येंस अधरअंगावर ल
खलखारज्वार ॥ नेसलीगालू, पैठणीबहार
दार, पदरांढ्ढभजळजरतार ॥ विनंतीकरते

करित्येमिउत्तर, ठेउनिमस्तकचरणावर ॥ ३० ॥ नेंडीगोडबोला, बोलासख्यासजना ॥ काहोउ० ॥ २ ॥

लावणी वीरसेन्त्री तीच

चा० ले० रा० १

दुर्दुरपळनांपळनां तुह्मीसजना, कायजड पडलेंमनरजना ॥ ४० ॥

मीनतरी अपुली, अपुलीकशीजडली, किति अपासेंकाशीयडलीं ॥ कोणसायासे, सायासेगावपडली, आजकांमरजीबिघडली ॥ आपुॅंपार्थीं, पार्यीतीनारखुडली, शोवभोगासुअशीनडली ॥ ३० ॥ लाविलें अपुलें, अपु-

ल्य त्या भजना ॥ कायज० ॥ १॥

भोगुनिअजगर, अजगरजनिवती, अ तांकांपाहातांसिसंवती ॥ स्त्रियांचामेळा, मे ळावेऽनिभवर्ना, त्यांनएकादि अमलगवनी ॥ गृहींमजऐगी, ऐशीअसुनयुवती, कांऽ- च्छातुम्हींबाहेगडूवती ॥ ३० ॥ बिहिणेकांहीं, कांहिलरींसख्यासुजना ॥ कायजडपडलेंम नरुजना ॥ २ ॥

• लावणी होनाजी-तीच,

चा० नौ० रा० ५,

विरहेझाली, जाळीं आगदेहाची, अ डडतीपियमुखपहण्याची ॥ ध्रु० ॥ विरह- सरवयाचा, सरवयाचामनिफार, त्यांनमी-

रुनुस्नानतार, स्तनफुरफुरती, फुरफुरती-
छातीवर, नेत्रचोलाविती मियकर ॥ दाह्क
ज्वालाज्वालातोनिगाकर ॥ शरिरीत्रासहोय,
घोर ॥ उ० ॥ अ० नीजाली, जालितीचंद्राची
॥ अवडतीप्रियमुखपहण्याची ॥ १ ॥

नशमदना, मदनांगमजछळिलें, त्याग
रिवीलेंकायकेलें ॥ पतिविणमस्ते, मस्तेजिगेफु
कटगेलें ॥ ईश्वराकामिटलेंडोळें ॥ वासनाप-
तिरीं, पतिगीतूंयावेळीं ॥ हेपुनीपूर्णकरीसो-
हळे ॥ उ० ॥ पतिनाचियेतां, येतांत्याभाणा -
ची हार्नी निश्चयहोयसाची ॥ अवडतीप्रियमु
खपहाण्याची ॥ २ ॥

लावणी जातीवाची ·

तीन-ताल.१

सगळें असेंल्याचा शिरल्याचा रंग आ-
ला, अजससें महली जाऊनवला ॥ ध्रु०॥

गडे तुज साठीं तुज साठी सुख सदनीं, न
यारी रंग ती करूनी ॥ आत्ता केली, केली त्या
आनंदानें ॥ दिव्य दिलें स्यानें स्यानें ॥ गु
लाबगोटे गोटें अणवूनी बैसला चाकणा ऊनु
नी ॥ ३० ॥ सरलें आलें आले सुख सगुनाला
॥ अजससें म० ॥ १ ॥ सखे अतगनें, अत्तरा
चे दिव्य लाविलें, विलासी स्विलें गृह सरलें ॥ ये
उनि निश्चलकान्या, पिचकान्या रंग देईलें ॥ सखे-
जाण मध्ये सन रमले ॥ विलासी फांका, फांक
यळून मनारमलें ॥ मापला करू त्याचे लें ॥ ३०

सरव्यांच्यावचना, वचनासीमान दिधला, अ
जसरेमहलीजाऊंचला ॥ २ ॥

लावणी होनाजीची -

संकीर्ण.

गडेगुलानारगुलरंगन, निर्गीचारमण
नरसागोजिरातुझामुखवद, कंठामधीकोयक
क्रमधुरबोलणेरंगारटा ॥ धृ० ॥ बांधिवबुच
ड्याचोळवक, पदरअतिसुबक, खोविलातन
कर्दीवेणिचा, चंदनबाळिनजसालपेदाकाळे
नागिणीचा ॥ मुलतानीमर्वैयाजशा, कमाना-
नश्यावहरमधिकुंकवाच्या टिकलिचाजसा
करदळीकोमलसा, नारिंडाळतुझ्यासुराति-
चा ॥ कमरबारिकशीकुंद, छातितुझीरुंदस-

डकवांधानाजुकदेहिंचा, लाजुनिवसमिल
दूरपद्र शिरिंसरसावुनिपुर्कीचा ॥ उ० ॥ न
यनाचाकहराझोकजराशीनोककछ़नाकर्छे
माफिराधिधीपटा, ॥ कंठामधी० ॥ १ ॥ कान
नकांपसाककथाटूंडिदेडोकथाशिगिंगोमके
नकरारवडी, चोकिअंगामधिवह्नूनाचिसुंदर
दिसरीनूंफांकडी ॥ हिरकण्यादंतपंगनी, अ
धरसंगतीत्यांनमरवूनुझीरमलीविडी, कंठाम
धीपिकीदिसे, असीनूंरूपनादरफुलछडी ॥ तुझी
अमुचीमोहूबत, पाक, आलोमुस्नाकनुजवरग
ई अल्लाकॅकीगडी, चैनपडेनाकुठें मादमसूं
होर्नीतुझीधडाव डी ॥ उ० ॥ मयमनीदहाने
वहूम्हणुनिचालवूसरवेहापाकरकेहूचोरवल

कंठामधींकोंपाळमधुरबोलणेंरंगयोरवा ॥ ॥

॥ ५ ॥ वीरस्त्रैणी ०

तो० चा० तो० रा०

रेखिडौलारफुलझडी, सुबकसडसडी, प्रहतांनजरजिचिवांकडी, कोंदुणांतलालजडी, इजपुढेंनरस्त्रियाबापुडी ॥ ध्रु० ॥

नेसलीवसनकडकडी, गळांदुलडी, शिरिंधांसंकेतकरारखडी, कानिबाळिबुगडी, नखिमधींगोमतीहलकडी ॥ नवरत्नहृगासी जडी, पोंनपानडी, कुचाग्रिमुक्तमाळेच्यालडी, किनिएकथडनीअडी, बिसांनिच्यागद्दडया करडी, ॥ उ० ॥ उरिनूतनकंदुकजोडी, उफजे गोडी, पहतांवरिकंचुकीनउनडी, कोणाच्या

नीरिगडी, कधींहीपवेल त्याशिफांकडीं ॥ दे-
खिलीनार० ॥ १ ॥ जिचिचालठुमकनानडी,
गगनिचावडी; पहतोजनमानफरुनिथाकडी, न
भीपहावीचडीवडी, हीचसर्वांच्यामनींआवडी
॥ खांविअत्तर अंगिपानडी, सुवासिकपुडी, र
ह्मणेदेसाजिच्याकानडी, स्वभावंतमावडी; अ
चपेच्याचिनसेसाकडी ॥ ३ ॥ लडिवाळबोले-
बोवडी, नसेकुडकुडी, अक्कासिमंदसयगड-
गडी, कधींहिमेटलसडी, ह्मणुनिवरकितीवाह
तीकांवडी ॥ दे खिलीनारफुल० ॥ ३ ॥

लावणी- बाबाजी- तीच.

चा० नी० रा०

धर्मछेदनामूळसुधारापूर्वडागुनीआर्दि न

वेलटपट कर्ममार्गनैसेगास्त्राचेझालें समूळन-
ष्टपट॥ ध्रु०॥ मळशून्यज शिशिळानमेथार
टिळापार वरिकुंथावर्णाटिकन्हि, भवयकमाना
मर्थामुद्राऱ्यांचेगेशोभलीं॥गळ्यामधेम ळवं-
द, चालवंद, अन्यचालिचीपंडी॰ पातळी, व
रिपोकळअंगरखावंदबांधुनीतनूझांकली, घ
ड्याकरोप्यसांखळी असतीगळी, हृतामधिकां
ठिभसेकाळि, अंगरस्वतेंनसेंतरीपाटलुबं-
कमरझांकलीं॥३०॥शेंडिचकेशकांपलेकेस-
वाढलें, मावधत्यासिनित्यलावित, दिवळी-
त्रिलस्नान घेतनोमोटा नचिळजेचीस्थित॥ क
र्ममार्ग०॥१॥

पायांत नाड घूटने, कमर नाडने, याढहा

दुरवारी वर्णिनी, वसनो करण्या जान अस्या-
वरि ब्रह्स्पति शोभती ॥ दोन नील परि स्फारि -
ल्या, मगसोडिल्या अपुल्या सर्व मान्य त्या रि -
ती, कूक उगाचर जवळि शोभे आपल्याची मेणबत्ती,
॥ वेदान्त्यासि मुखपाठ, पोल्काभाट, आम्ही
नाहि आनंदी चमिती, शास्त्री ननरीचालमा
निर्ना, असे कुमे मूकतो ॥ ३० ॥ हिंदु सर्व ऐक्यता
ह्मार्थी साम्यता, करण्या सांगे ऐराकट, मिळुन
एकपंगती करणेनी असे तेजानि धागन ॥ २ ॥
धर्मछेदना० ॥ २ ॥ ॥ २० ॥

लावणी मगन माई ·

गाण मन.

दृष्टि निकिनि नारीलंछयल्यारे, बोलून-

सीरामलें मनचाल्या ॥ ध्रु० ॥

तुझ्यांगाजिरवाणातुरवडाग जसा किनरवा पाचातुकडा ॥ छोरेफांदेजोरनापुकडा, शाम शोभतजेवुंद्रखडा ॥ दुलदुल्डिन थोड्यावरिसा कडा, तुरारानळाबिनीचिरअकडा ॥ ३० ॥ कल्प नामाइथ्यानिचाल्यारं ॥ बोलमशी० ॥ १ ॥

आलाउडवीनतुरंगसोवका, कल्पनेपो षाकजर्दपीवका ॥ गळ्यामधिपैंजथांनिमाका केशरीगंधटिळाकाळा, स्वरुपपाहुनीराज- सवाळा, हस्तकीर्धरिलेंकरकमला, ॥ ३० ॥ भोगदेचतुरमनचाल्या ॥ बोलम० ॥ २ ॥

हस्तमसधिरिपत्थनारा, नोकसुंडेल आलेल्यान ॥ माशिनेनाच्याचहसारा ॥ भो०

कन्यापेंडनफरारा ॥ वर्पल्या अपकाळी-
गारा, मर्गाश्रावणीचक्कपरा ॥ ३० ॥ कड
कडीनसहस्यादिआपडल्या ॥ वोळम० ॥ ३ ॥

याकाराफुल्लपणेनारंगी, स्वार्थीसागर-
होवूनिमुंगी ॥ कर्माई कान्ध्यातुझ्या अंगीं,
मोडुनियाच्यावर्मंगी ॥ ३० ॥ उफराटद्दुनिया
द्दुरंगी, भावदेधितीच्तुजलाद्दोंगी ॥ ३० ॥ क
र्पिनाबहू अपूर्वकेल्या ॥ वोळम० ॥ ४ ॥ २१ ॥

लावणीहोनाजी

तीच चाल तोच राग-

सुगरतूरवरीमनधाली, सांगकधीअस्ना
नेस्नोन्तमहूली ॥ ध्रु० ॥
यांच्यामध्येंअठसगुणगाहिला शब्दम्जूरुजरीमें

ना ॥ मारिरास्वनैनाचेचैना, न्याहाळीमुख हातिथंडनिगेना ॥ सर्वझालीपाहुनिशयना मोगइच्छितांनियालुनिपेना ॥ ३० ॥ मुळलो- स्वरुपाचिपाहुनिळाली ॥ सांगकधिनेरील- आल्यामहली ॥ १ ॥

चमकंमंडळामधेंविजली, नशींशृं- गारकरुनिसजली ॥ तीचचतुराळगुजरि- जली ॥ पहनीउभीराहुनीवांमजली ॥ दार- किंतिझालेकितीनिजली ॥ लागलास्यास्म- नीगजवजली ॥ ३० ॥ भ्रांतिचित्ताचीनिवा- ली ॥ सांगक० ॥ २ ॥

घेतलें आमुचेमनमोहून, आतांकाव- मनीदूरजाऊन, उमयतारशूर्यमहून, न

कोयेई बाहेरघेऊन. नित्यकेशरीवर्किस्वाऊं
न-जर्गाजोवेनावकरून ॥ ७० ॥ अरीह्रीनरी
सुगरननवाली ॥ साँगडेयक ० ॥ ३ ॥

मार्तंड म्हणेंसमजर्वोनार, राहिली -
स्वस्थकरूनिमनकार, पाहुनिस्कमुहूर्तदि
वसगानवार ॥ चक्षिवदासरलाजाळीगेर वार
सरवासकुमार फुलान्वाहार, उभयतांरनली-
उडालवहार ॥ बाबाजी म्हणेनौबनझडली
सांग० ॥ ४ ॥ ॥ २२ ॥

लावणी वीरश्रेनी-

तीन्च चाल- तीच राग -

करुनिमीनलाविलिनमाया. आतां-
निष्ठुरनकोराया ॥ ध्रु० ॥

सुरत अलबेलि तुझी पाहुन, मुलखेनरख
ज्यान्याहुन, मनिमी अपुल्या खुषहोऊन,
भेटलें एकांती एउन ॥ पाहिलें तुला रखूपताउन,
खातरी केली आणखाहुन ॥ ३ ॥ ह्मणुनिई हादा
खविली काया, आता निघु० ॥ १ ॥

मीनकशी चालली आजवर, ऐसा किती
होता मजवर, हे तूमाझा तुम्हावर, किंतुन अ
सुनिधि जवर ॥ कामदोषानमी इजवर, मवनक
थिकरितो तिजवर ॥ ३ ॥ असुनिधरीनवधो
वनजाया ॥ आताका० ॥ ३ ॥ २३

लावणी मल्हारी. निच

चा० नो० ग०

तुझें मनना हीमज कळने पुर्वींच माझे-

चितवळले; ॥ ५० ॥

सख्यासासुरवासीमिनार, कुठेउग्र यहींअसतीयोर ॥ परितापलाकामन्वर, ते येनेंकुचेविच्यार ॥ पाहण्याकरितामाझ्यासु रवंद, येतीलल्हानथोरफार, ॥ पत्रमेघ कोनाहीयार, नाहिनआलेंइफीयार ॥ ॥ परिकोणाचेकाहिनचले. ॥ पुर्विचमासेंचे नवळलें ॥ १ ॥

नानारवरुपेंयेउनी ; जातीमजकडेंपा हुनी, कित्येकालागलीनीसुरणीं, कितिएक मेलेतेमरणी, वैसवदाविनीलेहुनी, तेशा पैमान्च्याम्वाणी ॥ ३० ॥ परिध्यांसमीनाहिंपुळले रे ॥ पुर्विचमासं० ॥ २ ॥ सरव्याअशाजन्रीत

अधुनिळागेनचिमीन, तुळापाहुनाआप
चित, जडलेंतवचरणींचित्त ॥ सेउनीसरूपी
रव्यधाम, मरवधातुजजाळेंमान ॥ उ० ॥
विधिचालेरसकुणानटकेंरें, परित्याविपरित-
मनकेले ॥ पुर्वीच० ॥ ३ ॥
जशीहरणीनिपाचापडली, नशिगत
मजळारेंजाली, ॥ फसली फसलोनारफसली
॥ अतासुरसदारजारीकेली, सख्यानेंनारत्ह
स्तीधरली, समजाउनीशयनीनेली ॥ उ० ॥
उभयांचेहोमननिकले ॥ पुर्वीचम० ॥ ४ ॥ २९

लावणी ३०.

राग तिलंग

अगसख्यसाजणगृहीनाहीआज: क्रु

तुचौथामजदिवसअसेगनरुणपणाचामा
ज,अग०॥ध्रु०॥

शारदशशीहाशीतअसावा. दाहकिंचि
नहीत्यातनसावा, नायमदनाचाकितिसोसावा.
विषवनमजवाटेसाज ॥ १ ॥ राहणेमवासी अन-
शादिवसासी ॥ कायह्मणावेमाझ्याह्सासी
॥ कोणआतातरिपावेनवसासी ॥ उ० ॥ कांहिंन
री असेलकाज ॥ असेगे० ॥ २ ॥

पमळेहुनजासुदधाडावा ॥ प्राणसखाक
धिद्दष्टिपडावा ॥ मानमदनाचाकधिंहाझडावा
॥ उ० ॥ पाहिनकधिंगुणिराज ॥ ३ ॥ यावीरसे
त्रीचासकरावा ॥ पतिसंगेह्मादनजिरावा ॥
तन्मदरोवेतगर्वहरावा ॥ उ० ॥ राखिलप्रभु

तोलाज ॥ ५ ॥ ॥ १५ ॥

लावणी सगनभाऊ.

राग तिलंगा. तीनचाल.

पतिआजमंदिरींकांहोयेयिना, रुपलाव-
ण्य त्याचीमीमैना ॥ धृ० ॥

कपटपणेंमनिरागधरोनी, नूतननव-
नीजायीधिरोनी ॥ भेटहोतागेळाकल्पहरो
नी ॥ उ० ॥ कांकरितांहो मशीहोना ॥ १ ॥

दासीपदरचीशोधुनम्हाहो ॥ जालीकि
दामशीरुक्कराहो, गुप्तरुपें अजमंदिरीं
याहो ॥ उ० ॥ अर्जीथल्येगुणगाहिना ॥ २ ॥

रागधरुनिनशिंटाकुनिगेला ॥ मजलाल
डिचाछेलछबीला ॥ कोणसवत भुललास्व

रूपाला ॥ उ० ॥ म्हणुनिमझीसयिहोईना० ॥ ३ ॥ रंगमहलीरूस्वशेजकरूनियां ॥ गेलि सखामंदिरिघेउनीयां, भोगम्हणेंआनांल्हद यींधरूनीयां ॥ उ० ॥ रामाम्हणेहोयेंना ॥ ४ ॥

॥ २६ ॥ लावणी होनाजी

राग तिलंगा.

अगबायीप्रियकरकोठेंतोसांग, विरहानलेंमीव्याकुळमयें तनमआलंमझेअंग ॥ ध्रु० नवतीहीमाझीआलीभरोनी ॥ जानिसख्याविणव्यर्थतरूणी ॥ कायपथाशृंगारकरूनी, ॥ उ० ॥ नकाअरूमोतीभांग ॥ विरहानलेंमीव्याकुळ० ॥ १ ॥ शारदकनूचेदिवसअसेंगे प्राणसखामजपासोनसेगें ॥ कोपयागृ

होजाउनियांवैसेगं ॥ उ० ॥ लावानयाच्याथां ग ॥ विरहानळे ॥ २ ॥ मोभ्रायमानहादिस- तोगेकेसा ॥ पुष्पामधीनेस्कधाशिकनेसा ॥ विष्यामधिनोगरकसागें ॥ उ० ॥ स्वरुपत- यान्वेचांगगे ॥ विरहान० ॥ ३ ॥

होनाजीबाळम्हणेगुणराशी ॥ येनो- ळस्वामीतुझियाघरासी; काशीम्हणेहोई सांतजरासी ॥ उ० ॥ ईश्वरफेडिलपांगगे ॥ विरहान० ॥ ४ ॥ ॥ २७ ॥

लावणीमहिपती.

तीच चाल. तोच राग.

भापसरवे रतलोलवस्वरुपाळा, जिव तुजलाआर्पणकेला ॥ ध्रु० ॥

सोडुनघरनसे आनजनासी · लाग-
लोसरवेगतुझ्यानादासी, पा हुनिभाळलों
तुझियगुणासी ॥ उ० ॥ मनिउल्हासनोजाला
भाणसरवेरनलो० ॥१॥ द्रव्यशरीरकीर्तीतु
ज आर्पिली ॥ जनमनलाजनीअह्मीसोडिली
रात्रंदिसतुझीचंद्रिलागली, ॥ उ० ॥ आनाम्ह
णेमजआपुल्या ॥ शाणसरवे० ॥ ४ ॥

परकीस्त्रियाअह्मिमनळवगरजो, धना
नेकीरतोप्याघ्याचाफर्जी ॥ राखितोमतलबे
पुरुषांचेमर्जी ॥ उ० ॥ नाहीप्रीतीमनाला ॥ सा·
णसरवे ॥ २ ॥ नारम्हणेधर्मपत्नीनसोडी, टा
किसरवधामडतोचीरवोडी ॥ लागलोविषया-
चीतुजगोडी ॥ उ० ॥ परि हानीस्कुळनाला ॥ ·

प्राणसखेवरनलोनधस्वरूपाला ॥ ४ ॥ २८ ॥

लावणी होनार्जी

राग माज० ॥ १ ॥ स्नेहसंगतनदि३

नरावी, दासीलाहूनधरावी, कैशी होनिसधिसरावी,

म्हणूनकरमासतीकरावी, नदी० ॥ ध्रु० ॥

मशिवोळाराहूस्करवाचा ॥ गोडमा सवा

लमुखाचा, देवामजवरीलोभफुकाचा ॥ उ० ॥

करिनादमारहृदयास्थिरावी, नदि० ॥ १ ॥

असमानीपलंगचढावा, अंगुलिनेदोरअ

खडावा ॥ देहपद्कमळीजडावा ॥ उ० ॥ स्वकरी

कळमधरावी, ॥ स्नेहसंगतनदी० ॥ २ ॥

मोडळीघडीसवळवसावा, हैनभावकदा

पिनसावा, दया शांतिलोभअसावा ॥ उ० ॥

योग्यतीक्रिया आपण आचरावी ॥ नदी ०॥ ॥ ३॥ मार्तंडम्हणेनकोकल्पना आणू ॥ सम जलानो आपल्यासुखानू ॥ सत्यमानवचन प्रमाणू॥उ०॥ अनुमानकरुनयेमर्जीधरावी नदिउतरावी दासीलादूरनकरावी, कैसीहो तीसविसरावी ॥ उ०॥ ह्मणुनीकरमासनोस करावी-न०॥ ४॥ ॥ २९॥

लावणी सगनभाउ.

राग माज- तीन चाल.

अगसखेयङिगरुपाची, भेटकरवा भा-णपतीची, नाहि आस्थाधनद्व्याची ॥ घा लितेंआणमाझ्यारत्नाची ॥ ध्रु०॥ अग-सखेगेंदगुलाला, कोठेंधुंडूछेलछबेला ॥ मी

रनलेंत्यास्वरूपाला, ममनेचाहोमालुनि थाला ॥ आपलापण सिद्धोसनेला ॥ उ० ॥ शोभत्येमीकां तावचनाची ॥ यालित्ये० ॥ १ ॥ अगसखेजडित श्रृंगारकरित्येमिवारंवार, सुंदरास्वडीमाध्याव र ॥ कंटानेवूंभरपूर ॥ चकचकाटचंद्रकोर शो भनोकरी आंगुटीपाचुची ॥ यालित्ये आ० ॥ २ ॥

अगसखेलोभकरावा ॥ दिलभरतोपलंगी असावा, नरवराकोणदावावा ॥ गोविंदविडा हातींद्यावा ॥ उ० ॥ चेतलोआग्नयाविषयाची ॥ ३ ॥ अगसखेकांमकळोंनि ॥ हातिधरूनचां दपेरातं ॥ हींयडिचरुषाचीजातो ॥ भोगावास रवामंदिरानी ॥ उ० ॥ भाउसग १गुणिजनमातो वारनसख्याची ॥ अगसखे० ॥ ४ ॥ उ० ॥

धीर स्नेही - रागमाग

वरील चाल

अगसखे प्राणविसावा कुठे गेला तो मा-
झा राघा ध्यायश कुणि तारि दावा. रुतु काकि-
कोनो रुसावा ॥ ध्रु० ॥

अगसखे नुनन भरज्वानी, ननुको मक्ष
मान्हा नवथानी, केलिका हुली ओगि मदना-
नी ॥ नक्ष मक्ळे तराचै शयनी ॥ निद्रा यईना क्षु
पयेकनयनी ॥ ३० ॥ त्या दिवसा जपक्ष अमा-
या ॥ १ ॥ अगसखे काहिं सुचेना ॥ अन्नपा
णि मला रुचेना ॥ कांहिं आज मक्ळे पचेना ॥
मन त्याविन जरा खचेना ॥ कांहि माझी गति
फहुचेना ॥ ३० ॥ ह्या विच्यारक्षणा पुसावा ॥ २ ॥

अगसखेकोदेपाहिलें . कोण्यास्थतीनें गमोहिलें , कुब्धुनिनंथेंफसेंराहिलें , सांगसो धुनिमजलावडिले ॥ रनिदुखतंबहुतचिसाहिलें ॥ उ० ॥ कधिदहीमदोनदिमाया ॥ ३ ॥

अगसखेशोधून आली ॥ पोर्चविलंनेंडनमहालीं ॥ भेटरतीमदनामीझाली ॥ केलिंशांतप्रियेचीकाहली ॥ सुखश यनीमन भरराहिली ॥ उ० ॥ वीरसेनीविपडनसंवा ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ३१ ॥

लावणी हैवनी , तीचचाल .

तोच राग .

अगसखेकरुगतकार्यी , शरिरांचाहातीलाही . आतांमजलाकोणिहिनाही , इका

आणिमनयायी ॥उ०॥ नरुचे जावे क-
रुणा वाची, क ॥ ४० ॥

गृहांमोंस्थ सर्वत्रे असुनी, उत्तमपति
मजलागुनी, आनलांमिफळकेंख्या मी. गु
मराहिल असंमनीं आणुनी ॥उ०॥ नित्यमी
सखयातुजरें ध्यायी ॥१॥ आरे सख्या घात
कालाला ॥ पाचमासतोंगर्भवाढला ॥ का-
हिं करुनलपर्वत्याला ॥ आनांकायमीमा
पूपतिला ॥ जाळीसर्वश्री आनांमोई, क-
रूगत कार्यी ॥३॥

डोहळेमम परोपरिंच, सखयारें अन्न
कीनरुचें ॥ दिसमरलें आलेदुःख्याचे, दृष्टि
पडलांमाणपतीचें ॥उ०॥ पडेमी सखयान-

हा अपराधी - करुणा० ॥२॥

अगलसे धणी गिरि अरु को व्यर्थहो कशास्त्रहीं भिन्न स्थिर करनी आपुन्याचि त्ता, घेई ओलुनी पतितो मिलना ॥ ७० ॥ मान लेंश्री जिनास्गुणग्राही, कर० ॥४॥

लाई लाके पतितोनार, दुष्ट कर्योनेसु खसार ॥ पतितमलिनी आनंदथोर, सुयेआ लासफल संसार ॥ ७० ॥ है बल इच्छाचे गुण गाधी. करुण० ॥५॥ ॥३२॥

लावणी संगनसाडे १०

राग संकीर्ण.

येउश्यामा लीही काहि करुणा, पतित विनाणी भगवान ॥ ॥ ५० ॥

पुर्वपुण्याचें होनालें ॥ म्हणुन सुख
माननिह जालें, जन्मांतरीं तप अर्चन केलें
त्याचा कुमर्थें सांपडलें, आ-श्चर्यानशिवाचे-
नालें, पतिमापशुल केलें ॥ ३० ॥ फुकट हा वि
षयाचा पाल्हा ॥ पावगिरि० ॥ १ ॥
अजगे काहि पडली मला भ्रांत, सख्यानो
हि आ-मकां मंदिरात. भोग्याभवच्यासीधे-
कांत ॥ कशि करविली होसारिरात ; कोण्या
स्त्रियेशीं मनतें शांत, कुब्जेशाला कीं नकळे-
अंत ॥ ३० ॥ किंनिंघाचीं अपवादमइयामना
पावगिरिजापति० ॥ २ ॥ ॥ ५३ ॥

लावणी होनाजी

राग. संकीर्ण. ॥

राधेकारणे झुरे मैना, चाळनघारे वैमाना ॥ धृ० ॥

क्रियानष्टा चिरेसंगत, धरुनियाकाय होइसहित, अधिकशिलूगावि लीमीत, मग कांकेलिस अधरीन, आतांमनझालेरे दुःखित, बुडालेंसंपावनदीत ॥ चाल ॥ नष्ट नीपुरुषाचिहोजानी, करुनिमज आलेंसहजानी ॥ आतांनारीनव्हेंकमजानी ॥ उ० ॥ सरयबापतीसीजालीहे दैना ॥ चाळनघारे ० ॥ १ ॥

कोणींदिवशीआह्मीचान्यासाठी, गेलोहोतोसमुद्राचेकांठी ॥ तेथेएकघ्रसाची-कांटी; त्यावरिपक्षांचीदाटी ॥ पाहापाहासांड किडकराटी, आलीरांगुन अमुचेपाठी

चाळ. ॥ फासेपारधीजपळाहोना ॥ त्यापें
मज धरिलें अवचीता, मग मी झालों बोलना
॥३०॥ कोई सोडविणे गुणनाहि ॥ ॥
याणें प्रकारें सांगीतला त्या केल्या नी
व्यर्थ गेला ॥ एक्या कळ्वानीपिणें ल्याला, क
रुनि देविला ऐका, तेव्हां मी जाऊन राजाला
माझानि सुचिकेलें त्याला ॥ चाल ॥ तेव्हां त्या
कळवांनि गोपून ॥ त्याला घेनलें सोडून, अ
तां मशी झाला थेमान ॥३१॥ स्पणही लपये
नाकराहीना ॥३२॥
राधु ह्मणे मैनें कारण ॥ माझें इदासनें
मन, तुमचें आणि आमुचें भाषण, नाहीं हो
णार आजपासून, तुमचें ओकविलें सर्व गुण

असावे दूर किं नजपसुन ॥ चाल ॥ नेव्हातीमें नाधावरलों ॥ रात्रुच्याचरणावरिपडलो ॥ ह्म-णेगोविंदसांगीतीझाले ॥ ७० ॥ थोडिषासुहोन्दुरसाहाण ॥ चाल० ॥ ६ ॥ ॥ ३४ ॥

लावणी वीरसैन्यानीच-

चाल- संकीर्ण राग ॥

बोलेहं सीत्याहोहंसाती- कांहोंसर्नी-धरलोऊदासी ॥ धृ० ॥

कोण्यागोष्टीचेंकर्मानसतां - अनकुळस्र्वेमभुसत्ता ॥ राजेश्वरस्थामधींतुव्हीअसतां - सुरव्याअधिकारावरिअसतां ॥ नाहिंवरन्द - व्याकुणिपुसतां, आहेयांलोकींसवकसत्ता - चाल ॥ परस्थामधींअंबरजाती ॥ आपणा

वैरीकुणिनसती ॥ उगीचमगउदासकांप्रकृ-
ती ॥ उ० ॥ आहे ईश्वरअनकुळआपणासी; कां
होंमनीधरलीउदासी ॥ १ ॥

राहणेमानससरोवरीं, पुण्यभूमीतीए-
थ्वीवरी, नाहिंगतिइतरांतिथवरीं, आहेमो
त्यांचीसारी ॥ ब्रह्मयाचेवहनतुम्हीतरी, मा
न्यताक्षपुनितुह्माभारी, ॥ चाल ॥ गरुडव-
हानतेंविष्णूचें ॥ क्षपुनिश्रेष्ठत्वजगींसाचें ॥
सार्वभौमत्वपक्ष्यांचें ॥ उ० ॥ आपणबहुथा-
त्यापदवीसी-कांहोंम- ॥ २ ॥ ३५ ॥

लावणी-कामोबा-तीच-

चाल-तीच, राग-

आलाभयप्रसंगनारीला, दुःखतेझालें

रहद्याला. ॥ ध्रु० ॥

मूल्कपावतांपनिराज. म्हणेंजाहलें पूर्णकाज. ॥ विसनीयेतीतेंनिनराज, त्यागिलीसर्वहीलोलाज. ॥ केलाकर्तृत्वेंगाजवाज, जाळिसर्वांसधिगिरताज ॥ उ० ॥ परिगोष्टीकुटनांहीसर्वाला. ॥ दुःखनेझा० ॥ १ ॥

वेणिकर्णांतिहोकरुनीनार, यांनलाद नूवरतोज्वार ॥ केलेंदागिनेंनवीनफार, थैनलाइखाचाबहार, पैठणीआणविळिजरतार ॥ छबेलीदिसेंगुलजार ॥ उ० ॥ ध्यानीकहर तोनचिआणिला. ॥ दुःखने० ॥ २ ॥

कळलांआमजनासीहल. सर्वनेंआलेंधांवत. ॥ धर्मनिकेसदयावकुकट; नापि

कापुढेंवसविन॥आटवीसर्वांहि सुखमनाक नारदेवाकविनचित॥ ३० ॥स्वारवेलूदिना-लाःदुःखने०॥ ३॥

दैवायेडादेआनाकरुणा,दुःखमोच-कागुणधामा,येईयांस्वर्धांनिलाकामा,ना नर्मलेईनिजधामा,विनंतीकुनीजगदात्मा कळवळाअंतर्यामा॥३०॥मरणांगाढलें-स्थानारिला०॥स्वरदु:खह०॥४॥३८॥

ला वर्णा मगनभाई राग.

गौड मल्हार०॥

आजकिवायांसखाजानोटूरी आणम-क्यान्चीयालातरी॥ ध्रु०॥

गृहिपतिवन्तुनिकायकरावें;हृदयींकोणा-

रीम्याधरावें; विषख्याउनियांवाटेंमरावें ॥
॥उ०॥ नाहिंदेहाचीगनिाहिवरी॥ १ ॥

आलासणशिमगादिस्सवरुपाचा; आ
नंदघरोघरीदिसेहरुपाचा; रंगक्रिडाशिर अ
सेंपुरुषांचा.॥ उ० ॥ होतिसख्याचीसईअंत-
री.॥२॥ वसंतरुतुपुढेंयेनोविलासी; अस्ता
दिवसाप्रतिजातोमंचासी; करुकैसेंलरींसखे
याजिवासी.॥ उ० ॥ वरेंजाऊहाप्राणतरीं॥३
॥३७॥ लावणी. होनाजी. तीच.

चाल. तीच. राग.

साजणजानोदुरीदिसवरुपाचा, प्राण
सखाहानाहिंघरिं॥ ध्रु० ॥

सखेचेअमासहावहुतहवासी.पुष्पतरु-

बहु फुललें रुथासीं, त्यांत प्रभाकर चंद्र अ
काशी; ॥उ०॥ होतिसख्याचीसई अंतरी०
॥१॥ वाटमीपहत्येंवसुनियांमहाली; मदनें
शरिरिकेलीकहली, वेड्याचीगतीमजलाज
हली०॥उ०॥ हुरहुरवाटत्येमज अंतरी ॥२॥
करुनियांमजवरकांइनराजी; कोण्यासव
तीलाजाहलाराजी, जाउनित्याला आजक
राजी ०॥ वाटमिपहात्येंचातकापरि॥३॥२९॥

वीरक्षेत्री० तीच०चाल०

गौडमल्हार०

अशासमयासीसखाहासवासी, काय
ह्मणावेंमाणसख्यासी॥ ध्रु०॥
वसंतरुतुहावहारखासा; आलासणशि०

मगादिसवरुषाचा; रागरंगरखेकहातरिपुरु
षांचा ॥उ०॥ त्याविणवाटेबहुतउदासी॥१॥

तरुणपणासरवेव्यर्थचिजाईल; यौवनगे
लेंकायपरतुनयेईल, दशायापणाचीकायन-
रीहोयील; ॥उ०॥येउनिकायमगगतयौवना
शी॥२॥

रुतुचौथासरवेयेतोमलाजेव्हा; मदनका-
हालीसोसवेनातेव्हा; ध्यानतशांतपतियेई-
लकेव्हां ॥उ०॥ वाटेउदासीबहुतमनासी॥३

अबचिनआलेंगृहिपतिराज; धाउनि
याशीमिठीझालेंसर्वकाज; जालिसुखीमनी
करिसर्वसाज॥उ०॥वीरक्षेत्रीजसाभावज-
यासी॥४॥

लावणी मल्हारी-तीव-

चाल- तेच- राग

झालाकिंवाघीं, घातास्त्रियांचा ; कांरोष- अज्ञावरी ईश्वराचा -॥ ध्रु० ॥

सौभाग्यनाशोनि वैधव्य आलें, अशास्त्रि येचेजन्म व्यर्थचिगेलें-त्यांसि काडिमात्र नें- सुखनाहिराहिलें ॥उ०॥ कांकेलाईश्वराघा- तकींस्त्रियांचा ॥१॥

विवाहित होण्याआधींलपेटें, मदना- चें अंगीवसतीचपेटें ; विपरितकेल्याअग्नि चपेटें -॥ करणेराहिलाघातकीजिवाचा-॥२॥

कोणत्यामेल्यानें हेंशास्त्रकाढलें, विध- वास्त्रियावरिशस्त्रकिंधरिलें- भोगिलआमु

त्याशापांचिफळें ॥ कधिनव्हिहोयजयत्यामे
ल्याचा ॥ झाला० ॥ ३ ॥ पुरुषानिस्त्रियाबहुत
कराव्या. स्त्रियानिपोथ्यात्यावाचाव्या. पुरुषा
निअशायुक्तीयोजाव्या. कोणअसाभाणिक
ठिनमनचा ॥ झाला० ॥ ४ ॥ जरिविवाहविचा
लतीहोय. स्त्रिसौख्याचीहोयतीसोय. बा-
लहत्याचालविलयाजाय. जायसर्वांचीमो-
ठीहायहाय ॥ उ० ॥ ऐशानरावरीमेघप्रेमा-
चा ॥ झालाघातकीबाईस्त्रियांचा ॥ ५ ॥ ॥
४० ॥ ॥ ॥ ॥

लावणी सगन भाउ.

राग. कलंगडा.

अवचितताराजअंबिरादृष्टिपाहिली. त्याहा

ळूनि पाहत्यें चंद्र जसा उदेला. ॥ ध्रु० ॥ तुम्हीस
वें गुणी संपन्न माझे गुणनिधी ॥ मज दिशी क-
ल्पना नका धरूं चित्तामधीं ॥ मी दाशी पदर
ची वरणी लागन अर्धी ॥ मजशी कां बोलाना
वेळ आहे सुधी ॥ तुम्ही बोध्यरुपी कां बस-
ता हरिल्या बुधी ॥ चेतला मदन आगजाह
ली शारिरामधीं ॥ उ० ॥ तुम्ही गुंड गुल छना
वाद आदळला मला ॥ न्याहाळूनि पाहत्यें
चंद्र जसा उदेला ॥ १ ॥ मी दासी पदर चीलो-
ळें नवरण्या वरी ॥ मी वचनी विकली जाईन
तुमच्या करीं ॥ केंसानें कापला सगळा फेंक
ली नसुरी ॥ झाल्या चीज रवम मज लागुन
गेला उर्गी ॥ जें करणें तें चकरावें सांगतें तरी ॥

वचनाचे साच करुनि आला आजवरी ॥ उ०
॥ तुजपाशी चोरी झाल्ये भोग भागिला ॥ अ
सें करुनिया कोरडा गलाविला ॥ त्या हलूनि
पाहत्यें चंद्रजसा उदेला ॥ २ ॥ ५१ ॥

लावणी होनाजीची.

तीन चालु. राग. कलंगडा.

तुझें वेड लागलें मला अरे गुणिजना या रा-
जमंदिरीं तुजवांचुन करमेना ॥ धृ० ॥ पहिले दि-
वशीं सात्विकपण दाउनी ॥ घर घेतलें माझें
मन मोहुनि सरखया. बाहेर असतां त्या होघ-
रांत बोलावुनी ॥ बसविलें आसनावरी स-
न्मानुनी ॥ दुसरे दिवशीं आला लसलावूनी
॥ त्यानि संग केली भीतरी तपाहुनी ॥ चाल ॥

इष्काचीलागलीचटकअरेसजना॥म्याक-
रूनीघेतलीअटकआरे०॥कसेशब्दआ-
तांतुम्हीयोजियेलेतेतुटक॥उ०॥मंदिरीं
सुरसमिष्टान्नगोडलागेना॥याराजमंदि-
रींतुजवांचुनकरमेना॥१॥स्वप्नामधींदच-
कुनउठल्येंशेजेवरी॥भाषणकरिताजणु
निजलाशेजारीं॥जागृतहोतांझाल्येंमी
घाबरी॥तळमळतमिनापरीउभीमीद्वारीं
॥कांहिंतरीसखयाकरणीकेलीसखरी॥
सुखिनाहिंसेंझालेंचित्तसंसारीं॥चाल॥
असेंअसुनीमजकितिछळशीराजसा॥
चातकमीतूंतोमेघमंडळींजसा॥मनापा-
सुनीतुशीजिवओढघेतोलसा॥उ०॥पुढें

शेवट होतो मला समजेना ॥ या राजमदि-
रीं तुजवांचुन करमेना ॥ २ ॥ ४२ ॥

लावणी. ४३

राग संकीर्ण

कायकरूं सखे बाई मजवर पर्वत कोसळले.
आग पाखडल्यावाणी रोज उठतां बसतां छ.
ळीलें ॥ धृ० ॥ जेव्हां उन्हाळा आला तेव्हां शरि
राच्या घोरानें ॥ राहित्ताहि मी झालें कंठिते प-
तिच्या अधारानें ॥ महिन्यातुन मि दुःखी चार
दिवस सुख आठवित जाणें ॥ फुंद दादला त-
रि सख्याचि आज्ञा चालवणें ॥ वंशीं येउनि की
र्ती करीन दम यंती प्रमाणें ॥ मी असला चीलें
कमला स्वर्गीं झाडा देणें ॥ क्रिया शुद्ध आहे मा-

ञीनाहींवचनासीकधींटळलें॥आगपाख०॥
१॥अरुणोदयहोतांचअधितरदर्शनस्वामीचें
॥त्यामाधारेंश्रीरामभाझामगस्मरणत्याचें॥स्व-
कर्मानेंधर्मधर्मरितीनेंमनमाझेंसाचें॥असेंशा
ब्दकधींनाहींबोललेंमीएक्यावाचें॥दुःखपि
याचेंकारणकायकोण्हींपुसलेंमायेचें॥तुम्हा
शिवायकोण्हीनाहींसख्यानोआणाउत्तरराघ
वें॥जरजरझालेंशरीरफारअंतरकळवळलें
॥आगपाख०॥२॥परिसकाल्याकथाजशाचि
द्दलाच्याखाणी॥स्थानयोजनाकरूनिनिघालें
स्वामीश्रवणकानीं॥शोधकरितचालल्याभिभसद
नींवसलेतधर्णी॥चपळपरित्याक्षणीउभ्यातिष्ठ
तींकरजोडोनी॥मधुरउत्तरेंरसीकबोलूनकरि

अमृतवाणी॥निराश्रयजाणुनहाकफोडितीप
टराणी॥शुद्धनाहींवस्त्राचीसांगतांमीगरिब
चळलें॥आगपाख०॥ ३॥विझासीराजींद्राक
रूनमंदिरासआणिलें॥सीताशोकऐकतांस्त्री
येसीह्रदयींआलिंगिलें॥सत्यवतीप्रियकरें
शांतहोउनठेउनबसविलें॥तुझ्याविच्यारेंभवा
सघेउमान्यवचनपहिलें॥पिवळींवस्त्रेंकरूनसो
जपिवळेपडदेजडले॥पिवळाकांतसकुमारदि-
व्यतेजासतेजमिळलें॥बाळाराघुम्हणेकवनमो-
त्यावाणीजडलें॥चतुरानेंऐकुनियांप्रेमपाझरउ
चंबळले॥आगपाख०॥४॥ ७ ॥

समाप्त.

समाप्त